

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Der er nedsat en sygehuskommission. Der bliver nedsat en opgavefordelingskommission. Det er selvfølgelig væsentlige initiativer, men der sker jo ikke nogle lovgivningsmæssige ændringer i vores forvaltningsstruktur, før end disse kommissioner har barslet med deres forslag. Det er en kendsgerning.

Med hensyn til det ministerudvalg, som regeringen har nedsat: Ja, det er regeringens beslutning, at man vil have nogle ministre til at se på nogle forskellige udviklingsmuligheder i hovedstadsområdet, men indtil videre har vi jo ikke set nogle konkrete lovforslag fra disse ministre, og de er jo altså underlagt Folketingets demokratiske kontrol, så jeg ser ikke umiddelbart, at der er sket noget, ud over at der er nedsat nogle udvalg henholdsvis i regeringen og så i form af en sygehuskommission og en opgavefordelingskommission.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er vigtige spørgsmål, SF stiller, og nogle af dem er det nok svært at svare helt præcist på lige nu.

Sagen om Hovedstadsrådets fremtidige struktur er gået i ministerudvalg. Hele otte ministre skal sætte lup på, hvad der sker, og virke som igangsættere ved at levere analyser af bl.a. den økonomiske og erhvervsmæssige udvikling i hovedstadsområdet.

Ministerudvalget skal virke indtil udgangen af år 2002 – det er i hvert fald den foreløbige beslutning – hvor man så håber, at en ny hovedstadsordning har set dagens lys. Man må sige, at hovedstaden og hovedstadsområdet har fået ekstrem opmærksomhed, hvilket understreger, hvor vigtig sagen er.

Det har været og er stadig væk spændende at være vidne til den fremadskridende proces omkring hovedstadsarbejdet, der har fundet sted, fra vi så det første kommissorium til den debat, der fulgte efter kommissionsrapporten, og endelig til sagen er gået i udvalg.

Hvad der startede som en udpræget kommunalpolitisk præget sag med omfattende høringer af hovedstadsrådets mange kommunalpolitikere, udviklede sig til at være en diskussion om Københavnsrådets konkurrenceevne og muligheder som region i forhold til Stockholm, Berlin og Hamburg. Det, der i det første kommissorium var nævnt med et f.eks.: »Kommissionen skal desuden vurdere indpasningen af en

række opgaver, f.eks. erhvervspolitik, byudvikling osv.«, er i løbet af processen blevet til én af hovedsagerne i kommissoriet, om ikke den vigtigste hovedsag, hvis man skal tro Dansk Industri og Dansk Metal, der forleden afholdt en konference om sagen.

Den kommunalpolitiske debat om indhold og opgaveløsning forsvandt næsten fuldstændig i debatten om den store region og det lille amt.

Det lille amt er faktisk ikke særlig småt, men det er sjovt nok med 25 års forsinkelse blevet en accepteret størrelse. Det u hensigtsmæssige i at opretholde amtsgrænser i sygehusvæsenet imellem Københavns Amt og Københavns og Frederiksberg Kommuner er over tid tilsyneladende blevet almindeligt accepteret. Dannelsen af Hovedstadens Sygehusfællesskab og nu ministerudvalget er symptomer på, at strukturen i sygehusvæsenet ikke har været hensigtsmæssig.

Det er en del af den konkrete lærdom, man kan drage af, at hovedstadsreformen ikke nåede frem til Københavns og Frederiksberg Kommuner i 1970, og jeg mener hermed, at jeg har besvaret hr. Kristen Touborgs spørgsmål i hans indledning.

I debatten er mangelen på den store region, der skal konkurrere med Hamburg, Berlin og Stockholm, blevet gjort næsten synonym med bagstræb fra dem, der ikke mente, at den store region lige var modellen. Der er brugt mange ikke så pæne ord, på baggrund af at Danmark ikke i løbet af et par måneder fik gennemført en omfattende lovgivning, der skabte et regionsråd, der ud over sygehusområdet skulle tage sig af det erhvervspolitiske, regionsplanmæssige, infrastruktur osv. Sådan er billedet blevet tegnet, og jeg synes, at det billede trænger til at blive nuanceret.

For det første er der inden for bare 5 år her i Folketinget vedtaget en række lovgivninger, der lukker op for massive investeringer i infrastrukturen, som efter vores bedste opfattelse ikke kan og heller ikke skal finansieres af et storamt: Øresundsforbindelsen, jernbanen fra Hovedbanen til Lufthavnen, motorvejen samme sted, beslutninger til milliarder af kroner om indkøb af 50 nye S-togssæt, minimetroen, som man jo kan diskutere, projekteringsloven for Frederiksundsbanen, som behandles i Folketinget i øjeblikket, osv., osv.

Alt det er blevet besluttet på 5 år efter en stilstand inden for de sidste 20 år. Hovedstadsrådet blev nedlagt i 1990, og jeg vil ikke påstå, at der